

Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

JENNIFER HAYWARD

Skyrybų vakarėlis

2,89 Eur / 9,99 Lt - 2015 liepa-rugpjūtis

*Brošai
De Hampai*

Knygute.lt

Jennifer Hayward
(Dženifer Heivard)

SKYRYBŲ VAKARĒLIS

Pirmasis trilogijos
Broliai De Kampai
romanas

Versta iš Jennifer Hayward, *The Divorce Party*, 2013
© Jennifer Hayward, 2013

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Dovilė Vaišvilaitė-Akdere, vertimas iš anglų
kalbos, 2014

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© ThinkstockPhotos.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-935-2

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Pirmas skyrius

Situacija nežadėjo nieko gero.

Lilė Anderson krūptelėjo ir susiėmė už skaudančios galvos. Jeigu nejudėdama taip sėdėtų, kol galvoje įtampa tvinksta kaip nirtinga, per vidurio vakarų lygumas besiritanti audra, galbūt skausmas ir nevirstų nepakeliama migrena.

Galbūt.

Tik, štai, rinktis, lipti į ilgamečio vairuotojo Tonio vairuojamą Rikardo rolsroisą ar ne, ji negalėjo. Jau dabar nedovanotinai vėlavo į savo pačios skyrybų vakarą – vienintelį renginį, žadėjusį jai suteikti tai, ko labiausiai troško. Laisvę nuo sutuoktinio.

- O, Dieve. - Jos dvynė sesuo Aleks net duso.
- Kaip galima šitai spausdinti?
- Ką?
- Nieko.
- Aleks, perskaityk.
- Tai Džei Kaiken skiltis. Geriau nė neprašyk.
- *Skaityk.*
- Na, gerai, bet nesakyk, kad neperspėjau. - Aleks atsikrenkštė. - Šį vakarą rengiamas

skandalingiausias, pikantiškiausias ir plačiausiai aptarinėjamas oficialus vakarėlis, skirtas Rikardo de Kampo ir buvusios Ajovos kaimo mergaitės, tapusios sporto fizioterapeute, Lilės de Kampo skyryboms. Seniau rašiau, kad jiedu – vienintelė Niujorke likusi aistringai vienas kitą mylinti pora. Akivaizdu, kad ir ši pasaka buvo apgaulė. Į viešumą iškilus gandams apie astringą Rikardo romaną, net ši tvirta santuoka atsidūrė kanalizacijoje. Apimta prieštaringų jausmų, sakau jai „sudie“. Kadangi ir pati esu pakviesta į skyrybų vakarėlį, prisiekiu netrukus papasakoti visas nepadarias smulkmenas. – Aleks suglamžė bulvarinį skaitalą ir nusviedė ant žemės.

– Jis – tikras galvos SKAUSMAS.

Jausdama gerkle kylančią naują šleikštulio bangą, Lilė užsimerkė. Kad ir kiek praeityje vaizdavosi dabartinę akimirką – laisvę nuo Rikardo, – šito nenumatė. Kaip ir dabar ją užplūdusių prieštaringų jausmų.

– Atleisk, Lile. Nereikėjo man pradėti.

– Aleks, tu – ryšių su visuomene atstovė. Negali be to gyventi.

– Šiaip ar taip, pasielgiau negražiai. Labai atsiprašau.

Lilė išlygino kelius gaubiančią rožinės spalvos suknelę. Drabužis atrodė elegantiškas, be to, ji tyčia pasirinko Rikardo nekenčiamą spalvą. Kita vertus, suknelė gludo prie visų iškilumų. Prieš išeidama Lilė žvilgtelėjo į veidrodį ir pamatė esanti balta kaip popierius; po akimis juodavo nemigos ratilai. Ji atrodė kaipaiduoklis. *Deramai* atrodė tik plaukai, kuriuos nuostabioji stilistė išdžiovino iki blizgesio ir tobulo tiesumo.

Jausmas, lyg būtų ne savo kailyje, ir buvo didžiausia bėda. Vien dėl to Lilė jautėsi esanti nepalankioje padėtyje. Stoti prieš Rikardą be kaukės, be apsaugos – tai nežadėjo nieko gero.

– Atrodai šiek tiek per gražiai, – sumurmėjo Aleks. – Manau, kad tau vertėjo apsirengti ką nors senamadiškesnio. Ir gal šiek tiek pavelti plaukus.

Lilė priėmė tai kaip komplimentą ir pasijuto kiek geriau. Sesuo buvo tiesmukas žmogus.

– Kodėl?

– Nes Rikardas tau – uždraustas vaisius, – ramiu balsu paaiškino sesuo. – Santuoka su juo tave kone pražudė. Lile, atrodyk bjauriai – tai lengviausias kelias.

Lilė nusišypsojo, bet netikėtai pajutusi naują skausmo dūrį galvoje, susigūžė.

– Jis pagaliau sutiko skirtis. Turėtum šokti iš džiaugsmo.

– Jeigu tikėčiau, kad tikrai ketina skirtis, nė nedvejodama imčiau šokti. Ar bent matei dokumentus?

– Viliuosi, kad Rikardas juos atsiveš.

– Nepanašu į jį, – suraukusi kaktą svarstė Aleks. – Regis, ir vėl kažin ką rezga.

Lilės širdis nusirito į kulnus.

– Galbūt nusprendė, kad atėjo laikas mane pakeisti kuo kitu.

– Telioka viltis.

Lilė nudiegė beviltiškumo skausmas. O juk turėjo pajusti palengvėjimą vien nuo minties, kad Rikardas pagaliau nusprendė gyventi toliau, suvokęs, kad po visko, kas įvyko, jiems nė už ką nepavyks susitaikyti. Kodėl tuomet vyro sprendimas užbaigti santuoką viešu pareiškimu ją pakirto kaip šalna žolę? Pastaruosius dvylika mėnesių Lilė Rikardo nesiilgėjo, nesivylė, kad vyro nenoras skirtis reiškia, kad jis ją tebemyli. Kvailų svajū, kad jis įlips pas ją pro langą ir, kaip kokiame Holivudo filme, prisiekęs, kad nuo šiol viskas bus kitaip, parsineš

Ją namo, Lilė nė nepuoselėjo. Šitai būtų buvę naivu ir kvaila.

Lilė išsitiesė. Akivaizdu, kad Rikardo planai pasikeitė. Viskas, ką jis darė, reiškė pabaigą.

– Jeigu noriu būti laisva ir imti *rimtai* draugauti su Hariu, privalau gauti Rikardo parašą ant to nelemto popiergalio.

– Ak, Lile, liaukis. – Gražus jos sesers veidas persikreipė. – Net jeigu tas Haris Teiloras kardiochirurgas, net jeigu yra perspektyvus, išvaizdus ir visa kita, nejaugi rimtai apie jį galvoji? Jis – nuobodybių nuobodybė. Jeigu už jo ištekėtum, galėtum tuojau pat kraustyti į Meison Hilą.

– Jis ne tik išvaizdus, bet ir be galo sumanus ir mielas, – šiurkščiai užsistojo Harį Lilė, nematydama reikalo priminti seseriai nė už ką neketinanti grįžti į tą apgailėtiną gyvenimą, nuo kurio būdamos aštuoniolikos abi pabėgo. – Man labai pasisekė, kad jį turiu.

Aleks į sesers žodžius tenumojo ranka.

– Tik nesakyk, kad po Rikardo jis tau neatrodo kaip vandeniui atskiestas vynas – tarsi vynuogių sultys vietoje „Cabernet“.

– Ką tik sakei, kad Rikardas – tikras galvos skausmas.

- Kaip ir Haris Teiloras. Su juo mirsi iš nuobodulio.

Lilei prireikė visų valios pastangų, kad neimtų garsiai kvatoti, nes šitai būtų sukėlę nežmonišką skausmą.

- Nebenoriu savo gyvenime vyrų, nuo kurių mano širdis ima smarkiau plakti, o delnai prakaituoti. Tokie vyrai kenkia mano sveikatai.

- Tas, kurį išsirinkai, gal ir būtų... Beje, kelinimą valandą turėjome prisistatyti?

- Lygiai prieš pusvalandį, - žvilgtelėjusi į laikrodį, atsakė Lilė.

- Rikardui tai patiks, - piktdžiugiškai nusišypsojusi, nusprendė Aleks.

Lilė pasimuistė kėdėje. Ji nuolat vėluodavo. Kad ir kaip stengdavosi atvykti laiku, niekada nepavykdavo. Nes tokia jau buvo jos prigimtis - išspausti iš dienos viską. O ir milijonus uždirbantys atletai punktualumu nepasižymėjo. Bet Rikardui, regis, niekada nerūpėjo priežastys. Visi ir visada turėjo šokti pagal jo dūdele. Taškas.

Aleks veidas persimainė.

- Šiandien kalbėjau su Deividu.

Lilė sustingo. Tai, kad Aleks kalbėjosi su Ajo-voje gyvenančiu broliu, tereiškė viena.

- Kaip Lizbetė?

- Pasak jo, savaitė praėjo nekaip. Gydytojai sako, kad jeigu norime išmėginti tą eksperimentinį gydymą, sprendimą turime priimti per kelis artimiausius mėnesius.

Velniava. Vėl apimta seniai pažįstamo bejėgiškumo, Lilė ėmė gražyti ant kelių sudėtas rankas. Jauniausioji iš seserų sirgo leukemija. Prieš tris mėnesius gydytojas pranešė, kad tik naujas gydymo metodas jai gali suteikti galimybę išgyventi. Bet tas gydymas kainavo milžiniškus pinigus.

- Aleks, negaliu prašyti Rikardo pinigų. Žinau, tai beprotybė, bet negaliu jam suteikti tokios galios.

- Suprantu. - Aleks suėmė seserį už rankos ir spustelėjo. - Ką nors sugalvosime. Privalo būti kitas sprendimas.

- Rytoj vykstu į banką. Galbūt bus galima mokėti dalimis.

Turi būti kokia nors išeitis. Lizbetė *privalėjo* gauti galimybę išbandyti eksperimentinį gydymą. Tačiau šį vakarą visų svarbiausia buvo susitelkti į išgyvenimą.

Seserims pasukus lapais nuklota prestižine gatve link de Kampo namų, Lilės rankos virpė-

jo, galvoje tarsi šimtas kūjų kalė. Šią kalkakmenio vilą moteris įsimylėjo iš pirmo žvilgsnio, o Rikardui užteko pažvelgti jai į veidą, kad nedvejodamas apsispręstų ją nupirkti.

- Tau ji patinka, - žvelgdamas į trisdešimt penkių milijonų dolerių sumą skelbime, pasakė jis. - Perkame.

Privažiavusi vilą, mašina sustojo. Prieš dvylika mėnesių pagaliau radusi jėgų palikti vyrą, Lilė pabėgo iš šių namų, nešina vienu lagaminu. Tai turėjo būti pirmas kartas po ilgo laiko, kai ji vėl ketino įkelti koją į senuosius namus. Lilė dvejojo. Taip, šiais laikais skyrybų vakarėliai buvo madingi, bet ar tikrai vertėjo visų žmonių, jai šitaip apkartinusių gyvenimą, aki-vaizdoje spręsti santykius su vyru?

Kita vertus, pasirinkimo Lilė neturėjo. Rikardas buvo nepalenkiamas. „Privalome viešai paskelbti apie savo santykių pabaigą. Lile, arba atvyksi, arba skyrybų nebus.“

Tonis priėjo atidaryti automobilio durelių. Moteris prisivertė suimti ištiestą vairuotojo ranką, bet kojos nenorėjo klausyti. Keliai virpėjo, linko nuo kūno svorio. Išvydusi ilga eile išsirikiavusius limuzinus, Lilė šaižiai įkvėpė. Galvoje tebebuvo gyvas prisiminimas, kaip Rikardas pirmų jų vedybų metinių proga iš to

paties limuzino ją viesulu nusinešė į miegamąjį. Tą naktį vyras ją pamylėjo su tokia aistra, kokia žadėjo meilę visam gyvenimui. Ak, kaip greitai visa, kas gražu, gali virsti pragaru.

- Vis dar galime apsigręžti, - tyliai pratarė sesuo. - Jeigu Rikardas tikrai nori skirtis, pats tave susiras.

- Ne, - purtydama galvą, paprieštaravo Lilė. - Privalau tai padaryti šį vakarą.

„Atvažiuk ir niekada nebeturėsi gyventi pasaulyje, kuriam nepriklausai.“

Lydima sesers, ji vatinėmis kojomis priėjo prie paradinio įėjimo. Tamsiaplaukis jaunuolis patarnautojo uniforma atidarė duris ir pakvietė jas užėti.

- Kaip keista būti pakviestai į nuosavus namus, - sušnabždėjo Aleks.

- Tai jau nebe mano namai.

Tačiau viskas dvelkė namais. Lilė negalėjo atitraukti akių nuo vienetinio italų gamybos krištolinio sietyno, į kurį pirmiausia smigdavo visų įėjusių akys. Šį vestibulio pasididžiavimą jie išsirinko drauge, išvykę medaus mėnesio į nedidelį, krištolu garsėjantį Murano miestelį. Jie patys išsirinko kristalą, ant kurio buvo išraižyti jų inicialai ir kurį amatininkai pritvirtino

prie apatinės sietyno eilės. Rikardas primygtinai reikalavo, kad prie inicialų dar būtų prikabinotos dvi persipynusios širdys.

- Šis sietynas simbolizuoja mudu, - sakė jis. - Nebesame atskiri žmonės - nuo šiol esame viena.

Jausdama, kaip ima tirpti sukaupta tvirtybė, Lilė susvyravo. Noras sprukti kaip galima toliau ir greičiau nuo čia buvo toks stiprus, kad jai tik didžiausiomis valios pastangomis pavyko likti vietoje.

- Lile, - žvelgdama seseriai į veidą, su nerimu balse kreipėsi į ją Aleks.

- Man viskas gerai. - Lilė prisivertė nusišypsoti į viršuje esančią iškilmių salę pasisiūliuotam palydėti jaunuoliui. - Žinome kelią.

Seserys petys petin ėmė kopti poliruotais mediniais laiptais į antrą aukštą. Lilei širdis su kiekvienu laipteliu plakė vis greičiau ir greičiau. Kai pasiekė laiptų viršų ir pasisuko į žvilgančią iškilmių salę, nuo įtampos Lilė kone kibirkščiavo. *Man pavyks. Esu čia buvusi šimtus kartų.*

Tačiau visus kartus greta jos būdavo Rikardas - uola jai niekada nepriklausiusiame pasaulyje. Šis vakaras turėjo reikšti EPR - erą po

Rikardo.

Lilė stabtelėjo tarpduryje ir ėmė dairytis po akinantį blizgesį skleidžiančią brangakmeniais ir žvilgančiomis sukniomis išsipusčiusią minią. Spindesį paryškino antikvariniai XIX amžiaus Anglijos regento stiliaus sietynai. Salės kampe grojo džiazų grupė, bet susirinkusiųjų pokalbiai nustelbė muziką.

Lilė įsitempė. Džiazas ji nemėgo. Gal taip Rikardas mėgino kai ką pasakyti? Parodyti gyvenimą be jos?

– Privalai išgerti. – Aleks stvėrė seserį už alkūnės ir stumtelėjo į priekį.

„Nusigerti iki žemės graibymo“, – niūriai pagalvojo Lilė, jausdama, kaip tuzinas smalsių akių sminga į jas ir per minią ima risti nauji šnabždesiai. Nusiteikusi į nieką nekreipti dėmesio, – vienintelis būdas, padėdavęs jai išgyventi panašias situacijas, – Lilė žengė į priekį.

Pamačiusi Džei Kaiken, Lilė kilstelėjo smakrą ir nesustodama nuėjo toliau. Seserims priėjus prie baro salės gale, įvyko keistas dalykas. Minia prasiskyrė tarsi Raudonoji jūra žengiant Mozei. Kairėje salės pusėje būriavosi Lilės draugai ir pažįstami, po išsiskyrimo su Rikardu likę jai ištikimi ir toliau palaikę su ja ryšius....